P9_TA(2021)0111

Hodnotiaca správa Komisie o vykonávaní všeobecného nariadenia o ochrane údajov po dvoch rokoch od jeho uplatňovania

Uznesenie Európskeho parlamentu z 25. marca 2021 o hodnotiacej správe Komisie o vykonávaní všeobecného nariadenia o ochrane údajov po dvoch rokoch jeho uplatňovania (2020/2717(RSP))

(2021/C 494/11)

Európsky parlament,

— so zreteľom na článok 8 Charty základných práv;

— so zreteľom na článok 16 Zmluvy o fungovaní Európskej únie,

— so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) ([1]),

— so zreteľom na vyhlásenie Komisie z 24. júna 2020 k oznámeniu Komisie Európskemu parlamentu a Rade s názvom Ochrana údajov ako pilier posilnenia postavenia občanov a prístupu EÚ k digitálnej transformácii – dva roky uplatňovania všeobecného nariadenia o ochrane údajov;

— so zreteľom na oznámenie Komisie Európskemu parlamentu a Rade z 24. júna 2020 s názvom Ochrana údajov ako pilier posilnenia postavenia občanov a prístupu EÚ k digitálnej transformácii – dva roky uplatňovania všeobecného nariadenia o ochrane údajov (COM(2020)0264);

— so zreteľom na oznámenie Komisie z 24. júla 2019 s názvom Pravidlá ochrany údajov ako nástroj budovania dôvery v EÚ a mimo nej – celkové hodnotenie (COM(2019)0374);

— so zreteľom na príspevok Európskeho výboru pre ochranu údajov (EDPB) k hodnoteniu všeobecného nariadenia o ochrane údajov podľa článku 97, prijatý 18. februára 2020 ([2]);

— so zreteľom na prvý prehľad EDPB o vykonávaní všeobecného nariadenia o ochrane údajov a úlohách a prostriedkoch vnútroštátnych dozorných orgánov z 26. februára 2019 ([3]);

— so zreteľom na usmernenia prijaté EDPB v súlade s článkom 70 ods. 1 písm. e) všeobecného nariadenia o ochrane údajov;

— so zreteľom na článok 132 ods. 2 rokovacieho poriadku,

— so zreteľom na návrh uznesenia Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci;

A. keďže všeobecné nariadenie o ochrane údajov sa uplatňuje od 25. mája 2018; keďže všetky členské štáty okrem Slovinska prijali nové právne predpisy alebo upravili svoje vnútroštátne právne predpisy o ochrane údajov;

B. keďže podľa prieskumu o základných právach, ktorý uskutočnila Agentúra pre základné práva, si jednotlivci čoraz viac uvedomujú svoje práva podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov; keďže napriek tomu, že organizácie zaviedli opatrenia na uľahčenie výkonu práv dotknutej osoby, sa jednotlivci aj naďalej stretávajú s ťažkostiam pri uplatňovaní týchto práv, najmä práva na prístup, prenosnosť a zvýšenú transparentnosť;

C. keďže od začiatku uplatňovania všeobecného nariadenia o ochrane údajov zaznamenali dozorné orgány obrovský nárast počtu doručených sťažností; keďže to svedčí o tom, že dotknuté osoby si viac uvedomujú svoje práva a chcú chrániť svoje osobné údaje v súlade so všeobecným nariadením o ochrane údajov; keďže to tiež dokazuje, že naďalej dochádza k veľkému množstvu nezákonných operácií spracúvania údajov;

([1]) Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1.
([2]) https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/files/file1/edpb_contributiongdprevaluation _20200218.pdf.
([3]) https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/files/file1/19_2019_edpb_written_report _to_libe_en.pdf.

D. keďže veľa podnikov využilo prechodné obdobie medzi nadobudnutím účinnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov a začatím jeho uplatňovania na „jarné upratovanie“ údajov, aby posúdili, ktoré údaje sa skutočne spracúvajú a ktorých spracúvanie už nie je potrebné alebo opodstatnené;

E. keďže mnohé orgány pre ochranu osobných údajov nie sú schopné zvládať veľký počet sťažností; keďže mnohé z nich trpia nedostatkom zamestnancov, nedostatkom zdrojov či nedostatočným počtom odborníkov v oblasti informačných technológií;

F. keďže vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov sa uznáva, že právne predpisy členských štátov by mali zosúladiť pravidlá upravujúce slobodu prejavu a informácií vrátane novinárskeho, akademického, umeleckého a/alebo literárneho prejavu s právom na ochranu osobných údajov; keďže podľa článku 85 by mali právne predpisy členských štátov ustanoviť výnimky na spracovanie údajov vykonávané na novinárske účely alebo na účely akademického, umeleckého alebo literárneho prejavu, ak sú potrebné na zosúladenie práva na ochranu osobných údajov so slobodou prejavu a informácií;

G. keďže ako zdôrazňuje aj EDPB, ochrana novinárskych zdrojov je základným kameňom slobody tlače; keďže všeobecné nariadenie o ochrane údajov by sa nemalo zneužívať proti novinárom a na obmedzenie prístupu k informáciám; keďže vnútroštátne orgány by ho v žiadnom prípade nemali používať na potláčanie slobody médií;

Všeobecné pripomienky

1. víta fakt, že všeobecné nariadenie o ochrane údajov sa stalo globálnym štandardom ochrany osobných údajov a je faktorom konvergencie pri tvorbe noriem; víta skutočnosť, že všeobecným nariadením o ochrane údajov sa EÚ dostala do popredia medzinárodných diskusií o ochrane údajov a viaceré tretie krajiny zosúladili svoje právne predpisy o ochrane údajov so všeobecným nariadením o ochrane údajov; poukazuje na to, že Dohovor Rady Európy č. 108 o ochrane údajov bol zosúladený so všeobecným nariadením o ochrane údajov (ďalej len „Dohovor 108+“) a podpísalo ho už 42 krajín; naliehavo vyzýva Komisiu a členské štáty, aby tento impulz využili na presadzovanie vypracovania medzinárodných noriem na úrovni OSN, OECD, G8 a G20, ktoré budú založené na európskych hodnotách a zásadách, neoslabia však všeobecné nariadenie o ochrane údajov; zdôrazňuje, že dominantné postavenie Európy v tejto oblasti by pomohlo nášmu kontinentu lepšie chrániť práva našich občanov, ochraňovať naše hodnoty a zásady, propagovať dôveryhodné digitálne inovácie a urýchliť hospodársky rast tým, že sa zabráni fragmentácii;

2. konštatuje, že po dvoch rokoch uplatňovania všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa toto nariadenie celkovo považuje za úspech, a súhlasí s Komisiou, že v tejto fáze nie je potrebné aktualizovať ani revidovať právne predpisy;

3. uznáva, že až do ďalšieho hodnotenia Komisie sa dôraz musí naďalej klásť na zlepšenie vykonávania a opatrenia na posilnenie presadzovania všeobecného nariadenia o ochrane údajov;

4. uznáva potrebu dôrazného a účinného presadzovania všeobecného nariadenia o ochrane údajov na veľkých digitálnych platformách, v integrovaných spoločnostiach a iných digitálnych službách, najmä v oblasti online reklamy, mikrocielenia (microtargeting), algoritmického profilovania, hodnotenia, šírenia a zosilňovania obsahu;

Právny základ pre spracúvanie

5. zdôrazňuje, že všetkých šesť právnych základov uvedených v článku 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov má rovnakú platnosť pre spracúvanie osobných údajov a že na jednu operáciu spracovania sa môže vzťahovať viacero základov; naliehavo vyzýva dozorné orgány pre ochranu údajov, aby vymedzili, že prevádzkovatelia musia uplatňovať len jeden právny základ pre každý účel činností spracovania údajov a konkrétne uviesť, ako sa každý právny základ využíva pre ich operácie spracovania údajov; vyjadruje znepokojenie nad tým, že prevádzkovatelia v rámci svojich zásad ochrany osobných údajov často uvádzajú všetky právne základy všeobecného nariadenia o ochrane údajov bez ďalšieho objasnenia a bez odkazu na konkrétnu operáciu spracovania údajov; domnieva sa, že takýto postup neumožňuje dotknutým osobám a dozorným orgánom posúdiť, či sú takéto právne základy primerané; pripomína, že predpokladom spracovania osobitných kategórií osobných údajov je určenie právneho základu podľa článku 6 a samostatnej podmienky pre spracúvanie podľa článku 9; pripomína prevádzkovateľom ich zákonnú povinnosť vykonať posúdenie vplyvu na ochranu údajov, ak je pravdepodobné, že následkom spracovania údajov vznikne vysoké riziko pre práva a slobody fyzických osôb;

6. pripomína, že od začiatku uplatňovania všeobecného nariadenia o ochrane údajov „súhlas“ znamená akýkoľvek slobodný, konkrétny, informovaný a jednoznačný prejav vôle dotknutej osoby; zdôrazňuje, že to platí aj pre smernicu o súkromí a elektronických komunikáciách; konštatuje, že vykonávanie platného súhlasu naďalej ohrozuje používanie tzv. temných vzorov (dark patterns), všadeprítomného sledovania a iných neetických postupov; je znepokojený tým, že jednotlivci sú často pod finančným tlakom, aby poskytli súhlas výmenou za zľavy alebo iné obchodné ponuky, alebo sú nútení poskytnúť súhlas, pretože je tým podmienený prístup k službe prostredníctvom zaväzujúcich ustanovení, čo je v rozpore s článkom 7 všeobecného nariadenia o ochrane údajov; pripomína harmonizované pravidlá EDPB o tom, čo je obsahom pojmu platný súhlas, ktoré nahrádzajú rozdielne interpretácie mnohých vnútroštátnych orgánov pre ochranu osobných údajov a zabránia fragmentácii na jednotnom digitálnom trhu; pripomína tiež usmernenia EDPB a Komisie, v ktorých sa stanovuje, že v prípadoch, keď dotknutá osoba pôvodne udelila súhlas, no osobné údaje sa ďalej spracúvajú na iný účel, než bol pôvodný účel ich zberu, s ktorým osoba súhlasila, pôvodný súhlas nemôže legitimizovať ďalšie spracúvanie, lebo súhlas musí byť informovaný a konkrétny na to, aby bol platný; berie na vedomie pripravované usmernenia EDPB o spracovaní osobných údajov na účely vedeckého výskumu, ktoré objasnia význam odôvodnenia 50 všeobecného nariadenia o ochrane údajov;

7. vyjadruje znepokojenie nad tým, že oprávnený záujem sa veľmi často nekorektne uvádza ako právny základ pre spracúvanie; poukazuje na to, že prevádzkovatelia naďalej odkazujú na oprávnený záujem bez toho, aby vykonali požadované preskúmanie rovnováhy medzi záujmami, ktorého súčasťou je aj posúdenie základných práv; je zvlášť znepokojený tým, že členské štáty prijímajú vnútroštátne právne predpisy na stanovenie podmienok spracúvania na základe oprávneného záujmu tým, že zabezpečujú rovnováhu príslušných záujmov prevádzkovateľa a dotknutých jednotlivcov, zatiaľ čo všeobecné nariadenie o ochrane údajov ukladá každému prevádzkovateľovi povinnosť vykonať takýto test rovnováhy samostatne a uplatniť uvedený právny základ; vyjadruje znepokojenie nad tým, že niektoré vnútroštátne výklady pojmu oprávnený záujem nerešpektujú odôvodnenie 47 a v skutočnosti zakazujú spracúvanie údajov na základe oprávneného záujmu; víta skutočnosť, že EDPB už začal aktualizovať stanovisko pracovnej skupiny zriadenej podľa článku 29 (WP29) o uplatňovaní oprávneného záujmu ako právneho základu na spracovanie údajov s cieľom riešiť otázky zdôraznené v správe Komisie;

Práva dotknutých osôb

8. zdôrazňuje, že je potrebné uľahčiť výkon individuálnych práv stanovených vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov, ako je prenosnosť údajov alebo práva v súvislosti s automatizovaným spracúvaním vrátane profilovania; víta usmernenia EDPB týkajúce sa automatizovaného rozhodovania a prenosnosti údajov; konštatuje, že vo viacerých odvetviach nebolo plne implementované právo na prenosnosť údajov; vyzýva EDPB, aby podnietil online platformy k vytvoreniu jednotného kontaktného miesta pre všetky ich podriadené digitálne platformy, z ktorého možno žiadosti používateľov postúpiť správnemu príjemcovi; poukazuje na to, že v súlade so zásadou minimalizácie údajov výkon práva na anonymitu skutočne bráni neoprávnenému zverejneniu, krádeži totožnosti a iným formám zneužitia osobných údajov;

9. zdôrazňuje, že dodržiavanie práva na informácie si vyžaduje, aby spoločnosti poskytovali informácie stručným, transparentným, zrozumiteľným a ľahko prístupným spôsobom a aby sa pri vypracúvaní oznámení o ochrane údajov vyhli príliš právnickému prístupu; je znepokojený tým, že niektoré spoločnosti naďalej porušujú svoje záväzky vyplývajúce z článku 12 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov a neposkytujú všetky relevantné informácie odporúčané Európskym výborom pre ochranu údajov, a to ani zoznam názvov subjektov, ktorým poskytujú údaje; pripomína, že povinnosť poskytovať jednoduché a prístupné informácie sa zvlášť prísne uplatňuje v prípade detí; je znepokojený všeobecným nedostatkom riadne fungujúcich mechanizmov prístupu k údajom pre dotknuté osoby; poukazuje na to, že jednotlivci často nedokážu prinútiť internetové platformy, aby im odhalili ich profily správania; vyjadruje znepokojenie nad tým, že spoločnosti príliš často ignorujú fakt, že odvodené údaje sú takisto osobnými údajmi, ktoré podliehajú všetkým zárukám podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov;

Malé podniky a organizácie

10. poznamenáva, že podľa niektorých zainteresovaných strán je uplatňovanie všeobecného nariadenia o ochrane údajov obzvlášť náročné, najmä pre malé a stredné podniky (MSP), startupy, združenia a organizácie vrátane škôl, kluby, ako aj pre spoločnosti; konštatuje však, že mnohé z práv a povinností vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov nie sú

nové, ale už boli v platnosti podľa smernice 95/46/ES ([4]), no len zriedka sa presadzovali; zastáva názor, že všeobecné nariadenie o ochrane údajov a jeho presadzovanie nesmie menším spoločnostiam spôsobiť neželané dôsledky súvisiace s dodržiavaním predpisov, s ktorými sa veľké spoločnosti nestretnú; domnieva sa, že informačné kampane vnútroštátnych orgánov a Komisie by mali sprístupniť väčšiu podporu, informácie a odbornú prípravu s cieľom prispieť k prehĺbeniu znalostí, zvýšeniu kvality vykonávania a zvýšeniu povedomia o požiadavkách a účele všeobecného nariadenia o ochrane údajov;

11. zdôrazňuje, že nie sú stanovené žiadne výnimky pre MSP, startupy, organizácie a združenia vrátane škôl, kluby, ani pre spoločnosti a na všetky z nich sa vzťahuje rozsah pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov; vyzýva preto EDPB, aby poskytol jasné informácie, ktoré zabránia akýmkoľvek nejasnostiam v súvislosti s výkladom všeobecného nariadenia o ochrane údajov, a vytvoril praktický nástroj na uľahčenie vykonávania všeobecného nariadenia o ochrane údajov malými a strednými podnikmi, startupmi, organizáciami a združeniami vrátane škôl, klubmi, ako aj spoločnosťami, ktoré vykonávajú nízkorizikové činnosti spracovania údajov; vyzýva členské štáty, aby orgánom pre ochranu osobných údajov poskytli dostatočné prostriedky na šírenie informácií o týchto praktických nástrojoch; nabáda EDPB, aby vypracoval vzory podmienok ochrany osobných údajov, ktoré by organizácie mohli použiť na preukazovanie skutočného súladu so všeobecným nariadením o ochrane údajov v praxi a nemuseli využívať nákladné služby tretích strán;

Presadzovanie

12. vyjadruje znepokojenie nad nejednotným a niekedy úplne absentujúcim presadzovaním všeobecného nariadenia o ochrane údajov vnútroštátnymi orgánmi pre ochranu osobných údajov aj viac ako dva roky od začiatku jeho uplatňovania, a preto vyjadruje poľutovanie nad tým, že situácia v oblasti presadzovania sa v porovnaní so situáciou, ktorá bola pri smernici 95/46/ES, výrazne nezlepšila;

13. konštatuje, že počas prvých 18 mesiacov uplatňovania všeobecného nariadenia o ochrane údajov bolo podaných približne 275 000 sťažností a za rôzne porušenia bolo uložených 785 správnych pokút, ale upozorňuje, že nadväzné opatrenia sa zatiaľ vykonali len v prípade veľmi malého podielu podaných sťažností; uvedomuje si problémy spôsobené porušovaním ochrany osobných údajov a pripomína súčasné usmernenia EDPB, ktoré okrem iného objasňujú lehoty na oznamovanie, komunikáciu s dotknutými osobami a opravné prostriedky; poukazuje na to, že na zjednotenie rozmanitých vnútroštátnych prístupov by bol užitočný štandardný európsky formulár na oznamovanie prípadov porušenia ochrany údajov; vyjadruje však poľutovanie nad tým, že výška pokút sa v jednotlivých členských štátoch výrazne líši a že niektoré pokuty uložené veľkým spoločnostiam sú príliš nízke na to, aby mali zamýšľaný odrádzajúci účinok proti porušovaniu ochrany údajov; vyzýva orgány pre ochranu osobných údajov, aby posilnili presadzovanie, stíhanie a sankcie za porušenie ochrany údajov a aby plne využívali možnosti, ktoré ponúka všeobecné nariadenie o ochrane údajov na ukladanie pokút a využitie iných nápravných opatrení; zdôrazňuje, že zákaz spracovania údajov alebo povinnosť vymazať osobné údaje získané spôsobom, ktorý nie je v súlade so všeobecným nariadením o ochrane údajov, môžu mať rovnaký, ak nie väčší odrádzajúci účinok ako pokuty; vyzýva Komisiu a EDPB, aby pomocou usmernení a jasných kritérií harmonizovali sankcie, ako to urobila konferencia nemeckých dozorných orgánov, s cieľom zvýšiť právnu istotu a zabrániť spoločnostiam presídliť sa na miesta, v ktorých sa ukladajú najnižšie sankcie;

14. je znepokojený dĺžkou vyšetrovania prípadov niektorými orgánmi pre ochranu údajov a negatívnym vplyvom, ktorý má na účinné presadzovanie a dôveru občanov; vyzýva orgány pre ochranu osobných údajov, aby využili všetky možnosti, ktoré poskytuje všeobecné nariadenie o ochrane údajov, najmä v prípade systematického a pretrvávajúceho porušovania vrátane prípadov so zárobkovým motívom a veľkým počtom dotknutých osôb;

15. vyjadruje znepokojenie nad tým, že dozorné orgány 21 členských štátov z celkového počtu 31 štátov, ktoré uplatňujú všeobecné nariadenie o ochrane údajov (t. j. všetky členské štáty Európskej únie, krajiny Európskeho hospodárskeho priestoru a Spojené kráľovstvo), výslovne uviedli, že nemajú dostatočné ľudské, technické a finančné zdroje na účinné plnenie svojich úloh a vykonávanie svojich právomocí; je znepokojený nedostatkom špecializovaných technických pracovníkov vo väčšine dozorných orgánov v rámci EÚ, čo sťažuje vyšetrovanie a presadzovanie práva; so znepokojením konštatuje, že dozorné orgány sú pod tlakom vzhľadom na rastúci nepomer medzi zodpovednosťou za ochranu osobných údajov, ktorú nesú, a zdrojmi, ktoré na to majú k dispozícii; konštatuje, že digitálne služby budú čoraz komplexnejšie v dôsledku intenzívnejšieho využívania inovácií, ako je umelá inteligencia (t. j. zhoršovanie problému obmedzenej transparentnosti spracúvania údajov, najmä v prípade algoritmického učenia); upozorňuje preto, že je dôležité,

([4]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31).

aby mali dozorné úrady EÚ, ako aj EDPB dostatok finančných, technických a ľudských zdrojov, aby mohli rýchlo, ale dôkladne riešiť rastúci počet zložitých prípadov a prípadov náročných na zdroje a koordinovať a uľahčovať spoluprácu medzi vnútroštátnymi orgánmi pre ochranu údajov s cieľom riadne monitorovať uplatňovanie všeobecného nariadenia o ochrane údajov a chrániť základné práva a slobody; vyjadruje znepokojenie nad tým, že nedostatočné zdroje orgánov pre ochranu údajov, najmä v porovnaní týchto zdrojov s príjmami veľkých technologických spoločností, by mohli viesť k uzatváraniu dohôd o urovnaní sporov, ktorými by sa obmedzili náklady na zdĺhavé a komplikované konania;

16. vyzýva Komisiu, aby zhodnotila možnosť uložiť veľkým nadnárodným technologickým spoločnostiam povinnosť platiť za dohľad, ktorý sa nad nimi vykonáva, zavedením digitálnej dane EÚ;

17. so znepokojením konštatuje, že nedostatočné presadzovanie predpisov orgánmi pre ochranu údajov a nečinnosť Komisie pri odstraňovaní nedostatku zdrojov, ktoré majú tieto orgány k dispozícii, ponecháva bremeno presadzovania predpisov na jednotlivých občanoch, ktorí musia podať na súd žalobu vo veci porušenia ochrany údajov; vyjadruje znepokojenie nad tým, že súdy niekedy nariadia odškodniť jednotlivých žiadateľov, avšak nestanovia organizácii alebo spoločnosti povinnosť vyriešiť štrukturálne problémy; domnieva sa, že súkromné presadzovanie práva môže priniesť významnú judikatúru, ale nepredstavuje náhradu za presadzovanie zo strany orgánov pre ochranu údajov ani činnosť Komisie zameranú na riešenie nedostatku zdrojov; vyjadruje poľutovanie nad tým, že tieto členské štáty porušujú článok 52 ods. 4 všeobecného nariadenia o ochrane údajov; vyzýva preto členské štáty, aby si plnili svoju zákonnú povinnosť podľa článku 52 ods. 4 a pridelili svojim orgánom pre ochranu údajov dostatok finančných prostriedkov s cieľom umožniť im čo najlepšie vykonávať prácu a zabezpečiť rovnaké podmienky pri presadzovaní všeobecného nariadenia o ochrane údajov v celej Európe; vyjadruje poľutovanie nad tým, že Komisia zatiaľ nezačala konanie o nesplnení povinnosti voči tým členským štátom, ktoré si neplnia povinnosti vyplývajúce zo všeobecného nariadenia o ochrane údajov, a naliehavo vyzýva Komisiu, aby to bezodkladne urobila; vyzýva Komisiu a EDPB, aby nadviazali na oznámenie Komisie z 24. júna 2020 a zhodnotili fungovanie všeobecného nariadenia o ochrane údajov aj jeho presadzovanie;

18. vyjadruje poľutovanie nad tým, že väčšina členských štátov sa rozhodla nevykonávať článok 80 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov; vyzýva všetky členské štáty, aby využívali článok 80 ods. 2 a vykonávali právo podávať sťažnosti a obrátiť sa na súd bez poverenia dotknutou osobou; vyzýva členské štáty, aby objasnili postavenie sťažovateľov počas konania v rámci vnútroštátnych právnych predpisov o administratívnych postupoch, ktoré sa vzťahujú na dozorné orgány; konštatuje, že by sa tým malo objasniť, že sťažovatelia by počas konania nemali zohrávať len pasívnu úlohu, ale v rôznych fázach by mali mať možnosť zasiahnuť;

Spolupráca a konzistentnosť

19. zdôrazňuje, že nedostatočné presadzovanie je zjavné najmä v prípade cezhraničných sťažností, a vyjadruje poľutovanie nad tým, že orgány pre ochranu osobných údajov v 14 členských štátoch nemajú primerané zdroje na to, aby prispievali k mechanizmom spolupráce a konzistentnosti; vyzýva Európsky výbor pre ochranu údajov, aby zvýšil svoje úsilie o zabezpečenie správneho uplatňovania článku 60 a článku 63 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, a pripomína dozorným orgánom, že vo výnimočných situáciách môžu využiť postup pre naliehavé prípady uvedený v článku 66 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, najmä predbežné opatrenia;

20. zdôrazňuje význam mechanizmu jednotného kontaktného miesta pri poskytovaní právnej istoty a znižovaní administratívnej záťaže pre spoločnosti aj občanov; vyjadruje však veľké znepokojenie nad fungovaním tohto mechanizmu, najmä pokiaľ ide o úlohu orgánov pre ochranu osobných údajov v Írsku a Luxembursku; konštatuje, že tieto orgány pre ochranu osobných údajov sú zodpovedné za riešenie veľkého počtu prípadov, keďže mnohé technologické spoločnosti zaregistrovali svoje hlavné sídlo v EÚ práve v Írsku alebo Luxembursku; vyjadruje znepokojenie najmä nad tým, že írsky orgán pre ochranu osobných údajov vo všeobecnosti uzatvára väčšinu prípadov zmierom namiesto sankcií a že prípady postúpené Írsku v roku 2018 ani nedospeli do štádia návrhu rozhodnutia podľa článku 60 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov; vyzýva tieto orgány pre ochranu osobných údajov, aby urýchlili prebiehajúce vyšetrovania závažných prípadov s cieľom ukázať občanom EÚ, že ochrana údajov je v EÚ vymáhateľným právom; poukazuje na to, že úspech mechanizmu jednotného kontaktného miesta závisí od času a úsilia, ktoré môžu orgány pre ochranu osobných údajov venovať riešeniu a spolupráci pri jednotlivých cezhraničných prípadoch v rámci EDPB, a že nedostatok politickej vôle a zdrojov má priamy vplyv na to, do akej miery môže tento mechanizmus riadne fungovať;

21. pozoruje nesúlad medzi usmerneniami členských štátov a usmerneniami EDPB; poukazuje na to, že vnútroštátne orgány pre ochranu osobných údajov môžu dospieť k rôznym výkladom všeobecného nariadenia o ochrane údajov, čo môže mať za následok jeho rozdielne uplatňovanie v jednotlivých členských štátoch; poznamenáva, že táto situácia prináša podnikom geografické výhody, ako aj nevýhody; naliehavo vyzýva Komisiu, aby posúdila, či vnútroštátne administratívne konania bránia plnej účinnosti spolupráce podľa článku 60 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ako aj jej účinnému

vykonávaniu; vyzýva orgány pre ochranu osobných údajov, aby sa usilovali o poskytovanie jednotného výkladu a usmernenia prostredníctvom EDPB; vyzýva Európsky výbor pre ochranu údajov, aby v rámci spolupráce podľa článku 60 stanovil základné prvky spoločného správneho konania pri riešení sťažností v cezhraničných prípadoch; naliehavo žiada, aby sa tak stalo v súlade s usmernením o spoločnom časovom harmonograme na vykonávanie vyšetrovaní a prijímanie rozhodnutí; vyzýva Európsky výbor pre ochranu údajov, aby posilnil mechanizmus konzistentnosti a zabezpečil, aby bolo jeho vykonávanie povinné v prípade všetkých otázok týkajúcich sa všeobecného uplatňovania alebo v prípadoch s cezhraničnými dôsledkami, s cieľom zabrániť nejednotným prístupom a rozhodnutiam jednotlivých orgánov pre ochranu osobných údajov, keďže by to ohrozilo jednotný výklad a uplatňovanie všeobecného nariadenia o ochrane údajov; domnieva sa, že jednotný výklad, uplatňovanie a usmernenie prispejú k vytvoreniu a úspešnému fungovaniu digitálneho jednotného trhu;

22. vyzýva Európsky výbor pre ochranu údajov, aby zverejnil svoj program zasadnutí ešte pred ich konaním a aby zároveň poskytol verejnosti a Európskemu parlamentu podrobné zhrnutie týchto zasadnutí;

Fragmentácia vykonávania všeobecného nariadenia o ochrane údajov

23. vyjadruje poľutovanie nad tým, že používanie fakultatívnych doložiek o špecifikácii (napr. spracúvanie vo verejnom záujme alebo verejnými orgánmi na základe práva členského štátu a vek detí na udelenie súhlasu) zo strany členských štátov znemožňuje dosiahnutie úplnej harmonizácie ochrany údajov a odstránenie rozdielnych trhových podmienok pre spoločnosti v celej EÚ, a vyjadruje znepokojenie nad tým, že to môže viesť k zvýšeniu nákladov na dodržiavanie všeobecného nariadenia o ochrane údajov; vyzýva Európsky výbor pre ochranu údajov, aby predložil usmernenia o tom, ako riešiť rozdielne vykonávanie fakultatívnych doložiek o špecifikácii v jednotlivých členských štátoch; vyzýva Komisiu, aby využila svoju právomoc zasiahnuť v členských štátoch, v ktorých vnútroštátne opatrenia, činnosti a rozhodnutia ohrozujú ducha, cieľ a znenie všeobecného nariadenia o ochrane údajov, s cieľom zabrániť rôznej úrovni ochrany občanov a narušeniam trhu; v tejto súvislosti zdôrazňuje, že členské štáty prijali odlišné vekové kategórie pre súhlas rodičov; vyzýva preto Komisiu a členské štáty, aby posúdili vplyv tejto fragmentácie na aktivity detí a na ich ochranu online; zdôrazňuje, že v prípade kolízie právnych poriadkov medzi vnútroštátnym právom členského štátu a všeobecným nariadením o ochrane údajov by mali mať prednosť ustanovenia všeobecného nariadenia o ochrane údajov;

24. vyjadruje hlboké znepokojenie nad zneužívaním všeobecného nariadenia o ochrane údajov verejnými orgánmi niektorých členských štátov s cieľom obmedziť činnosť novinárov a mimovládnych organizácií; jednoznačne súhlasí s Komisiou, že pravidlá ochrany údajov by nemali ovplyvňovať uplatňovanie slobody prejavu a práva na informácie vytváraním zastrašujúceho účinku alebo ich interpretáciou v zmysle vytvárania tlaku na novinárov, aby zverejňovali svoje zdroje; vyjadruje však sklamanie z toho, že Komisia ešte stále neukončila svoje posúdenie rovnováhy medzi právom na ochranu osobných údajov a slobodou prejavu a právom na informácie, ako sa uvádza v článku 85 všeobecného nariadenia o ochrane údajov; vyzýva Komisiu, aby v tejto súvislosti bezodkladne ukončila posudzovanie vnútroštátnych právnych predpisov a aby využila všetky dostupné nástroje vrátane konaní v prípade nesplnenia povinnosti na zabezpečenie toho, aby členské štáty dodržiavali všeobecné nariadenie o ochrane údajov, a na obmedzenie akejkoľvek fragmentácie rámca na ochranu údajov;

Špecificky navrhnutá ochrana údajov

25. vyzýva dozorné orgány, aby vyhodnotili vykonávanie článku 25 o špecificky navrhnutej a štandardnej ochrane údajov, najmä so zreteľom na zabezpečenie technických a prevádzkových opatrení potrebných na vykonávanie zásady minimalizácie údajov a obmedzenia účelu, a aby určili vplyv, ktorý toto ustanovenie malo na výrobcov spracovateľských technológií; víta to, že EDPB prijal v októbri 2020 usmernenia č. 4/2019 o špecificky navrhnutej a štandardnej ochrane údajov podľa článku 25 s cieľom prispieť k právnej jednoznačnosti pojmov; vyzýva dozorné orgány, aby tiež posúdili správne používanie predvolených nastavení stanovených v článku 25 ods. 2, a to aj zo strany hlavných poskytovateľov online služieb; odporúča, aby Európsky výbor pre ochranu údajov prijal usmernenia s cieľom určiť, za akých osobitných podmienok a v ktorých (kategóriách) prípadov sa výrobcovia IKT považujú za prevádzkovateľov v súlade s článkom 4 ods. 7, a to v rozsahu, v ktorom určujú prostriedky spracúvania; poukazuje na to, že postupy ochrany údajov ešte vždy vo veľkej miere závisia od manuálnych činností a svojvoľných formátov a sú prepojené s nekompatibilnými systémami; vyzýva Európsky výbor pre ochranu údajov, aby vypracoval usmernenia, ktoré pomôžu pri zavádzaní požiadaviek na ochranu údajov v praxi, vrátane usmernení pre posúdenie vplyvu na ochranu údajov (článok 35), špecificky navrhnutú a štandardnú ochranu údajov (článok 25), informácie o dotknutých osobách (články 12 – 14), výkon práv dotknutých osôb (články 15 – 18, 20 – 21) a záznamy o spracovateľských činnostiach (článok 30); vyzýva Európsky výbor pre ochranu údajov, aby zabezpečil, že tieto usmernenia budú jednoducho uplatniteľne a umožnia aj komunikáciu stroj-stroj medzi

dotknutými osobami, prevádzkovateľmi a orgánmi pre ochranu osobných údajov (automatizovaná ochrana údajov); vyzýva Komisiu, aby v úzkej spolupráci s Európskym výborom pre ochranu údajov vytvorila strojovo čitateľné ikony podľa článku 12 ods. 8 na informovanie dotknutých osôb; vyzýva Európsky výbor pre ochranu údajov a dozorné orgány, aby využívali plný potenciál článku 21 ods. 5 o uplatňovaní práva namietať automatizovanými prostriedkami proti spracúvaniu osobných údajov;

Usmernenia

26. vyzýva Európsky výbor pre ochranu údajov, aby harmonizoval vykonávanie požiadaviek na ochranu údajov v praxi vypracovaním usmernení, okrem iného pokiaľ ide o potrebu posudzovať riziká súvisiace s informáciami pre výpočtovú techniku pre dotknuté osoby (články 12 – 14), výkon práv dotknutých osôb (články 15 – 18, 20 – 21) a vykonávanie zásady zodpovednosti; vyzýva Európsky výbor pre ochranu údajov, aby vydal usmernenia, ktorými sa budú klasifikovať rôzne prípady oprávneného použitia profilovania podľa miery ich rizika súvisiaceho s právami a slobodami dotknutých osôb, spolu s odporúčaniami na primerané technické a organizačné opatrenia a s jasným vymedzením prípadov nezákonného použitia; vyzýva Európsky výbor pre ochranu údajov, aby preskúmal stanovisko 5/2014 pracovnej skupiny podľa článku 29 z 10. apríla 2014 k technikám anonymizácie a aby vypracoval zoznam jednoznačných kritérií na dosiahnutie anonymizácie; nabáda Európsky výbor pre ochranu údajov, aby objasnil spracúvanie údajov na účely riadenia ľudských zdrojov; berie na vedomie záver Európskeho výboru pre ochranu údajov, že potreba posudzovať riziká súvisiace so spracúvaním údajov, ako sa uvádza vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov, by sa mala zachovať, keďže riziká pre dotknuté osoby nesúvisia s veľkosťou prevádzkovateľov údajov; vyzýva na lepšie využívanie mechanizmu, na základe ktorého môže Komisia požiadať Európsky výbor pre ochranu údajov o poradenstvo v záležitostiach, na ktoré sa vzťahuje všeobecné nariadenie o ochrane údajov;

27. poznamenáva, že pandémia ochorenia COVID-19 zdôraznila potrebu jasných usmernení zo strany orgánov pre ochranu osobných údajov a Európskeho výboru pre ochranu údajov o primeranom vykonávaní a presadzovaní všeobecného nariadenia o ochrane údajov v rámci politík v oblasti verejného zdravia; v tejto súvislosti pripomína usmernenia č. 03/2020 o spracúvaní údajov týkajúcich sa zdravia na účely vedeckého výskumu v súvislosti s pandémiou ochorenia COVID-19 a usmernenia č. 04/2020 o používaní lokalizačných údajov a nástrojov na sledovanie kontaktov v súvislosti s pandémiou ochorenia COVID-19; vyzýva Komisiu, aby zabezpečila plný súlad so všeobecným nariadením o ochrane údajov pri vytváraní spoločného európskeho priestoru pre údaje týkajúce sa zdravia;

Medzinárodné toky osobných údajov a medzinárodná spolupráca

28. zdôrazňuje, že je dôležité umožniť voľný tok osobných údajov na medzinárodnej úrovni bez toho, aby sa znížila úroveň ochrany zaručená v rámci všeobecného nariadenia o ochrane údajov; podporuje prax Komisie zaoberať sa ochranou údajov a tokmi osobných údajov oddelene od obchodných dohôd; domnieva sa, že medzinárodná spolupráca v oblasti ochrany údajov a zbližovanie príslušných pravidiel a všeobecného nariadenia o ochrane údajov zlepší vzájomnú dôveru, podporí porozumenie v oblasti technologických a právnych výziev a v konečnom dôsledku uľahčí cezhraničné toky údajov, ktoré majú kľúčový význam pre medzinárodný obchod; uznáva, že dochádza k protichodným právnym požiadavkám na spoločnosti, ktoré vykonávajú činnosti spracúvania údajov v EÚ, ako aj v jurisdikciách tretích krajín, najmä v USA;

29. zdôrazňuje, že rozhodnutia o primeranosti by nemali byť politickými, ale právnymi rozhodnutiami; podporuje pokračujúce úsilie o presadzovanie globálnych právnych rámcov s cieľom umožniť prenos údajov na základe všeobecného nariadenia o ochrane údajov a Dohovoru Rady Európy č. 108+; ďalej poznamenáva, že zainteresované strany považujú rozhodnutia o primeranosti za základný nástroj takýto tok údajov, keďže ho nepodmieňujú dodatočným podmienkami ani povoleniami; zdôrazňuje však, že rozhodnutia o primeranosti boli doposiaľ prijaté iba pre deväť krajín, hoci mnoho ďalších tretích krajín nedávno prijalo nové právne predpisy o ochrane údajov s podobnými pravidlami a zásadami, aké sú stanovené vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov; poznamenáva, že doteraz nebol žiadny jednotný mechanizmus, ktorý by zaručoval zákonný prenos obchodných osobných údajov medzi EÚ a USA, právne napadnutý pred Súdnym dvorom Európskej únie (SDEÚ);

30. víta prijatie prvého spoločného rozhodnutia o primeranosti medzi EÚ a Japonskom, ktoré viedlo k vytvoreniu najväčšej oblasti voľného a bezpečného toku údajov na svete; vyzýva však Komisiu, aby pri prvom preskúmaní tohto nástroja zohľadnila všetky otázky, ktoré nastolil Európsky parlament, a aby výsledky čo najskôr sprístupnila verejnosti, keďže preskúmanie malo byť prijaté do januára 2021;

31. vyzýva Komisiu, aby zverejnila súbor kritérií používaných pri určovaní toho, či sa tretia krajina považuje za krajinu, ktorá poskytuje „v podstate rovnocennú“ úroveň ochrany tej, aká sa poskytuje v EÚ, najmä pokiaľ ide o prístup k prostriedkom nápravy a prístup vlády k údajom; trvá na tom, že treba zabezpečiť účinné uplatňovanie a dodržiavanie

ustanovení týkajúcich sa prenosov alebo sprístupňovania údajov, ktoré právo Únie podľa článku 48 všeobecného nariadenia o ochrane údajov nepovoľuje, najmä pokiaľ ide o žiadosti orgánov tretích krajín o prístup k osobným údajom v Únii, a vyzýva Európsky výbor pre ochranu údajov a orgány pre ochranu osobných údajov, aby poskytli usmernenia a presadzovali tieto ustanovenia, a to aj pri posudzovaní a rozvoji mechanizmov prenosu osobných údajov;

32. vyzýva Komisiu, aby prijala delegované akty v záujme spresnenia požiadaviek, ktoré sa majú zohľadniť v rámci mechanizmu certifikácie v oblasti ochrany údajov podľa článku 42 ods. 1, s cieľom podporiť jeho využívanie, spolu so záväznými a vymáhateľnými povinnosťami prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa v tretej krajine uplatňovať primerané záruky, a to aj pokiaľ ide o práva dotknutých osôb, ako prostriedok medzinárodných prenosov, ako sa stanovuje v článku 46 ods. 2 písm. f);

33. opätovne zdôrazňuje, že programy hromadného sledovania, ktoré zahŕňajú hromadné zhromažďovanie údajov, bránia zisteniam týkajúcim sa úrovne primeranosti; naliehavo vyzýva Komisiu, aby uplatnila závery Súdneho dvora EÚ vo veci Schrems I ([5]), II ([6]) a Privacy International a i. (2020) ([7]) na všetky preskúmania rozhodnutí o primeranosti, ako aj prebiehajúce a budúce rokovania; pripomína, že prenosy využívajúce výnimky pre osobitné situácie podľa článku 49 všeobecného nariadenia o ochrane údajov by mali byť naďalej iba výnimočné; v tejto súvislosti víta usmernenia EDPB a orgánov pre ochranu osobných údajov a vyzýva ich, aby zabezpečili jednotný výklad pri uplatňovaní a kontrole takýchto výnimiek v súlade s usmerneniami EDPB č. 02/2018;

34. vyzýva orgány pre ochranu osobných údajov a Komisiu, aby systematicky posudzovali, či sa pravidlá ochrany údajov v praxi uplatňujú v tretích krajinách, v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora;

35. vyzýva Komisiu, aby bez zbytočného odkladu zverejnila svoje preskúmanie rozhodnutí o primeranosti prijatých podľa smernice z roku 1995; zdôrazňuje, že v prípade absencie rozhodnutia o primeranosti sú štandardné zmluvné doložky najčastejšie používaným nástrojom na medzinárodné prenosy údajov; poznamenáva, že SDEÚ potvrdil platnosť rozhodnutia 2010/87/EÚ o štandardných zmluvných doložkách ([8]), pričom požadoval posúdenie úrovne ochrany údajov prenášaných do tretej krajiny a príslušných aspektov právneho systému tejto tretej krajiny, pokiaľ ide o prístup orgánov verejnej moci k prenášaným osobným údajom; naliehavo vyzýva Komisiu, aby urýchlila svoju prácu na modernizácii štandardných zmluvných doložiek pre medzinárodné prenosy údajov s cieľom zabezpečiť rovnaké podmienky pre malé a stredné podniky (MSP) na medzinárodnej úrovni; víta to, že Komisia zverejnila návrh štandardných zmluvných doložiek, ako aj cieľ zjednodušiť ich uplatňovanie a riešiť zistené nedostatky súčasných noriem;

36. opätovne pripomína usmernenia EDPB 1/2019 týkajúce sa kódexov správania a monitorujúcich subjektov podľa nariadenia (EÚ) 2016/679; uznáva, že tento nástroj sa v súčasnosti nevyužíva dostatočne napriek tomu, že zaručuje dodržiavanie všeobecného nariadenia o ochrane údajov, keď je doplnený záväznými a vymáhateľnými záväzkami prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa v tretej krajine spočívajúcimi v uplatňovaní primeraných záruk; zdôrazňuje potenciál tohto nástroja, pokiaľ ide o zlepšenie podpory MSP a zvýšenie právnej istoty v súvislosti s medzinárodnými prenosmi údajov v rôznych odvetviach;

Budúce právne predpisy Únie

37. zastáva názor, že všeobecné nariadenie o ochrane údajov vďaka svojej technologickej neutrálnosti poskytuje pevný regulačný rámec pre vznikajúce technológie; domnieva sa však, že treba vyvinúť ďalšie úsilie na riešenie širších otázok digitalizácie, ako sú monopolné situácie a nerovnováha síl, a to prijatím osobitného nariadenia, a že treba dôkladne zvážiť

([5]) Rozsudok Súdneho dvora zo 6. októbra 2015, Maximillian Schrems/Data Protection Commissioner, C-362/14, ECLI:EU:C:2015:650.

([6]) Rozsudok Súdneho dvora zo 16. júla 2020, Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Limited a Maximillian Schrems, C-311/18, ECLI:EU:C:2020:559.

([7]) Rozsudky vo veci C-623/17, Privacy International, a v spojených veciach C-511/18, La Quadrature du Net a i., C-512/18, French Data Network a i., a C-520/18, Ordre des barreaux francophones et germanophone a i.

([8]) Rozhodnutie Komisie 2010/87/EÚ z 5. februára 2010 o štandardných zmluvných doložkách pre prenos osobných údajov spracovateľom usadeným v tretích krajinách podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES, zmenené vykonávacím rozhodnutím Komisie (EÚ) 2016/2297 zo 16. decembra 2016 (Ú. v. EÚ L 39, 12.2.2010, s. 5).

súvis medzi všeobecným nariadením o ochrane údajov a každou novou legislatívnou iniciatívou s cieľom zabezpečiť jednotnosť a riešiť právne medzery; pripomína Komisii jej povinnosť zabezpečiť, aby legislatívne návrhy, ako sú správa údajov, akt o správe údajov, akt o digitálnych službách alebo umelej inteligencii, boli vždy v plnom súlade so všeobecným nariadením o ochrane údajov a smernicou o presadzovaní práva ([9]); domnieva sa, že konečné znenia prijaté spoluzákonodarcami na základe medziinštitucionálnych rokovaní musia byť plne v súlade s acquis v oblasti ochrany údajov; vyjadruje však poľutovanie nad tým, že samotná Komisia nemá vždy jednotný prístup k ochrane údajov v legislatívnych návrhoch; zdôrazňuje, že odkaz na uplatňovanie všeobecného nariadenia o ochrane údajov či znenie „bez toho, aby bolo dotknuté všeobecné nariadenie o ochrane údajov“ automaticky neznamená, že je návrh v súlade so všeobecným nariadením o ochrane údajov; vyzýva Komisiu, aby viedla konzultácie s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov (EDPS) a EDPB, ak má prijatie návrhov legislatívneho aktu dosah na ochranu práv a slobôd fyzických osôb so zreteľom na spracúvanie osobných údajov; ďalej vyzýva Komisiu, aby sa pri príprave návrhov alebo odporúčaní snažila viesť konzultácie s EDPS s cieľom zabezpečiť jednotnosť pravidiel ochrany údajov v celej Únii a aby vždy vykonávala posúdenie vplyvu;

38. poznamenáva, že hoci profilovanie, ktoré je povolené článkom 22 všeobecného nariadenia o ochrane údajov len za prísnych a úzko vymedzených podmienok, sa stále viac využíva, keďže online aktivity jednotlivcov poskytujú podrobný prehľad o ich psychike a súkromnom živote; poznamenáva, že keďže profilovanie umožňuje manipuláciu správania používateľov, zhromažďovanie a spracúvanie osobných údajov týkajúcich sa využívania digitálnych služieb by sa malo obmedziť na mieru, ktorá je nevyhnutne potrebná na poskytnutie služby a fakturáciu používateľov; vyzýva Komisiu, aby predložila prísne odvetvové právne predpisy o ochrane údajov pre citlivé kategórie osobných údajov, ak tak ešte neurobila; požaduje dôsledné presadzovanie všeobecného nariadenia o ochrane údajov pri spracúvaní osobných údajov;

39. vyzýva na posilnenie postavenia spotrebiteľov, aby mohli prijímať informované rozhodnutia o dôsledkoch používania nových technológií na súkromie a aby sa zabezpečilo spravodlivé a transparentné spracúvanie a poskytla možnosť jednoducho udeliť a odvolať súhlas so spracúvaním osobných údajov, ako sa stanovuje vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov;

Smernica o presadzovaní práva

40. vyjadruje znepokojenie nad tým, že pravidlá ochrany údajov, ktoré sa používajú na účely presadzovania práva, sú do značnej miery nedostatočné na to, aby držali krok s novovytvorenými právomocami v oblasti presadzovania práva; vyzýva preto Komisiu, aby vykonala hodnotenie smernice o presadzovaní práva v skoršom termíne, ako sa uvádza v smernici, a zverejnila jeho výsledky;

Nariadenie o súkromí a elektronických komunikáciách

41. vyjadruje hlboké znepokojenie nad nedostatočným vykonávaním smernice o súkromí a elektronických komunikáciách ([10]) členskými štátmi vzhľadom na zmeny zavedené všeobecným nariadením o ochrane údajov; vyzýva Komisiu, aby urýchlila svoje hodnotenie a začala postupy v prípade nesplnenia povinnosti proti tým členským štátom, ktoré riadne nevykonali smernicu o súkromí a elektronických komunikáciách; je zvlášť znepokojený tým, že niekoľko rokov meškajúca reforma v oblasti súkromia a elektronických komunikácií vedie k fragmentácii právneho prostredia v EÚ, čo má negatívny vplyv na podniky aj občanov; pripomína, že nariadenie o súkromí a elektronických komunikáciách ([11]) bolo navrhnuté tak, aby dopĺňalo a špecifikovalo všeobecné nariadenie o ochrane údajov a aby sa časovo zhodovalo s nadobudnutím účinnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov; zdôrazňuje, že reforma pravidiel o súkromí a elektronických komunikáciách nesmie viesť k zníženiu súčasnej úrovne ochrany poskytovanej podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov a smernice o súkromí a elektronických komunikáciách; vyjadruje poľutovanie nad tým, že uplynuli štyri roky, kým Rada prijala svoju rokovaciu pozíciu k návrhu nariadenia o súkromí a elektronických komunikáciách, zatiaľ čo Európsky parlament prijal svoju rokovaciu pozíciu v októbri 2017; pripomína, že je dôležité aktualizovať pravidlá súkromia a elektronických komunikácií z rokov 2002 a 2009 s cieľom zlepšiť ochranu základných práv občanov, zvýšiť právnu istotu pre podniky a doplniť všeobecné nariadenie o ochrane údajov;

([9]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 89).

([10]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002 týkajúca sa spracovávania osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (Ú. v. ES L 201, 31.7.2002, s. 37).

([11]) Návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o rešpektovaní súkromného života a ochrane osobných údajov v elektronických komunikáciách a o zrušení smernice 2002/58/ES (COM(2017)0010).

o

o o

42. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Komisii, Európskej rade, vládam a národným parlamentom členských štátov, Európskemu výboru pre ochranu údajov a európskemu dozornému úradníkovi pre ochranu údajov.